

Niewiele ksiąg Biblii posiada taką głębię, poetyckie piękno i duchową moc jak **Księga Izajasza**. Dla wielu chrześcijan jej lektura jest jak kontemplacja Starego Testamentu oświetlonego od wewnątrz światłem Ewangelii. Nie bez powodu Ojcowie Kościoła nazywali ją „**piątą Ewangelią**”.

Na jej kartach odnajdujemy proroctwa o Mesjaszu, Dziewicy, odkupieniu, cierpieniu Chrystusa oraz o ostatecznej nadziei Królestwa Bożego. Izajasz nie był jedynie prorokiem przemawiającym do ludzi swojej epoki; był **człowiekiem, który zobaczył tajemnicę Chrystusa na wiele wieków wcześniej**.

W czasach kryzysu politycznego, moralnego upadku i religijnego zamętu — które wcale nie są tak bardzo różne od naszych — Izajasz głosił przesłanie, które z niezwykłą mocą rozbrzmiewa także dzisiaj: **Bóg nie opuszcza swojego ludu, ale wzywa go do nawrócenia**.

Ten artykuł jest przewodnikiem pomagającym zrozumieć Księgę Izajasza z perspektywy historycznej, teologicznej i duchowej oraz odkryć, jak jej przesłanie może oświetlać nasze życie również dzisiaj.

1. Kim był prorok Izajasz?

Izajasz żył mniej więcej w latach **740-700 p.n.e.** w Królestwie Judy, w Jerozolimie. Był współczesny kilku królom, między innymi **Ozjaszowi, Jotamowi, Achazowi i Ezechiaszowi**.

Prawdopodobnie należał do wpływowej rodziny w Jerozolimie, co umożliwiło mu dostęp do dworu królewskiego. Jego misją nie było jednak schlebienie władzy, lecz **demaskowanie grzechu — nawet wtedy, gdy pochodził on od samego króla lub od religijnych elit**.

Decydującym momentem jego życia było **powołanie prorockie**, opisane w szóstym rozdziale księgi.

„Ujrzałem Pana siedzącego na wysokim i wyniosłym tronie...
Serafiny wołały jeden do drugiego:
Święty, Święty, Święty jest Pan Zastępów,

*cała ziemia pełna jest Jego chwały.”
(Izajasz 6,1-3)*

Ten fragment ma ogromne znaczenie w liturgii chrześcijańskiej. **„Święty, Święty, Święty”**, śpiewane podczas Mszy Świętej, pochodzi właśnie z tej wizji.

Izajasz doświadcza absolutnej świętości Boga, a jednocześnie swojej własnej niegodności:

*„Biada mi! Jestem zgubiony!
Bo jestem człowiekiem o nieczystych wargach.”
(Izajasz 6,5)*

Jednak Bóg go oczyszcza i posyła:

„Kogo mam posłać?”

*Izajasz odpowiada:
„Oto jestem, poślij mnie!”
(Izajasz 6,8)*

Od tego momentu rozpoczyna się jego misja: **być głosem Boga dla ludu, który nie chce słuchać.**

2. Kontekst historyczny: kryzys, wojna i

duchowy upadek

Aby zrozumieć Izajasza, trzeba zrozumieć świat, w którym żył.

Królestwo Judy znajdowało się pod groźbą wielkich potęg, takich jak **Asyria**, która rozszerzała swoje imperium na cały starożytny Bliski Wschód.

Istniały trzy wielkie problemy.

1. Korupcja społeczna

Ludzie potężni wykorzystywali ubogich.

Izajasz potępił tę niesprawiedliwość z wielką surowością:

*„Biada tym, którzy przyłączają dom do domu
i pole do pola dodają.”
(Izajasz 5,8)*

2. Powierzchowna religijność

Lud nadal składał ofiary i odprawiał rytuały, ale bez prawdziwego nawrócenia serca.

Bóg mówi przez proroka:

*„Ten lud czci mnie wargami,
lecz jego serce jest daleko ode mnie.”
(Izajasz 29,13)*

3. Brak zaufania do Boga

Królowie woleli zawierać sojusze polityczne i militarne zamiast zaufać Panu.

Izajasz ostrzegał ich, że **zbawienie nie przyjdzie z polityki, lecz od Boga**.

3. Struktura Księgi Izajasza

Księga ta należy do najdłuższych w Biblii i zawiera **66 rozdziałów**. Tradycyjnie dzieli się ją na trzy główne części.

1. Proto-Izajasz (rozdziały 1–39)

Te rozdziały zawierają proroctwa samego proroka Izajasza. Mówią o sędzie Boga nad Judą i narodami, ale wprowadzają także nadzieję na Mesjasza.

2. Deutero-Izajasz (rozdziały 40–55)

Powstał w kontekście wygnania babilońskiego. Zapowiada pocieszenie Boga i przyszłe wyzwolenie ludu.

Znajduje się tu jedno z najpiękniejszych zdań całej Biblii:

„Pocieszajcie, pocieszajcie mój lud.”
(Izajasz 40,1)

3. Trito-Izajasz (rozdziały 56–66)

Rozdziały te rozważają odbudowę Jerozolimy oraz eschatologiczną nadzieję Królestwa Bożego.

4. Izajasz i zapowiedź Mesjasza

Jednym z najbardziej zdumiewających aspektów Księgi Izajasza jest **jasność jego prorockiej wizji dotyczącej Chrystusa**.

Wiele fragmentów czytanych przez chrześcijan w Boże Narodzenie lub w Wielkim Tygodniu pochodzi właśnie z tej księgi.

Proroctwo o Dziewicy

Jedno z najświetniejszych miejsc mówi:

*„Oto Dziewica pocznie i porodzi Syna
i nazwie Go imieniem Emmanuel.”
(Izajasz 7,14)*

Ewangelia Mateusza jednoznacznie odnosi to proroctwo do narodzin Jezusa.

Dziecko, które przyniesie pokój

Kolejne bardzo znane proroctwo:

*„Albowiem Dziecię nam się narodziło,
Syn został nam dany.*

Władza spocznie na Jego ramieniu.

*Nazwą Go
Przedziwny Doradca, Bóg Mocny,
Ojciec Odwieczny, Księżę Pokoju.”*

| *(Izajasz 9,6)*

Dla tradycji chrześcijańskiej tekst ten opisuje **boską tożsamość Mesjasza**.

Cierpiący Sługa: proroctwo o Męce

Być może najbardziej zdumiewającym fragmentem jest **Izajasz 53**.

Opisuje on z wielowiekowym wyprzedzeniem odkupieńcze cierpienie Chrystusa.

| *„Wzgardzony i odrzucony przez ludzi,
mąż boleści...*

| *On naprawdę nosił nasze cierpienia
i dźwigał nasze boleści.”
(Izajasz 53,3-4)*

A dalej:

| *„On był przebity za nasze grzechy,
zdruzgotany za nasze winy.*

| *Spadła na niego kara, która przynosi nam pokój.”
(Izajasz 53,5)*

Wielu biblistów podkreśla, że jest to **jeden z najdokładniejszych opisów Męki Chrystusa w całym Starym Testamencie**.

5. Wielka teologia Izajasza

Księga ta zawiera jedne z najgłębszych idei teologicznych w Biblii.

1. Absolutna świętość Boga

Dla Izajasza Bóg jest radykalnie święty.

Nie jest jednym z wielu bogów, lecz **Panem całego wszechświata**.

Ta wizja całkowicie zmienia relację człowieka z Bogiem:
nie możemy żyć powierzchownie w Jego obecności.

2. Konieczność nawrócenia

Izajasz nieustannie podkreśla, że problem ludu nie jest polityczny, lecz **duchowy**.

Grzech niszczy społeczeństwo.

Dlatego prorok ogłasza:

„Obmyjcie się, oczyśćcie się,
usuńcie zło waszych czynów sprzed moich oczu.”
(Izajasz 1,16)

Izajasz: prorok, który ujrzał Chrystusa na wieki przed Jego
narodzeniem | 8

3. Nadzieja na Mesjasza

Mimo grzechu ludu Bóg obiecuje zbawienie.

Izajasz zapowiada **sprawiedliwego Króla z rodu Dawida**, który przyniesie światu pokój.

4. Uniwersalność zbawienia

Jednym z najbardziej zaskakujących elementów tej księgi jest to, że Izajasz mówi już o zbawieniu **dla wszystkich narodów**.

„Mój dom będzie nazwany domem modlitwy dla wszystkich ludów.”
(Izajasz 56,7)

Werset ten cytuje Jezus, gdy oczyszcza świątynię.

6. Izajasz a duchowość chrześcijańska

Od wieków Kościół wykorzystuje Księgę Izajasza w najważniejszych momentach roku liturgicznego.

W Adwencie

Wiele czytań pochodzi z tej księgi, ponieważ zapowiada ona przyście Mesjasza.

W Boże Narodzenie

Proroctwa o dziecku, które się narodzi.

W Wielkim Tygodniu

Pieśni o **Cierpiącym Słudze**.

Pokazuje to coś bardzo głębokiego: **Izajasz łączy całą historię zbawienia**.

7. Dlaczego Izajasz jest dziś tak aktualny

Choć księga została napisana prawie **2700 lat temu**, jej przesłanie wydaje się skierowane do współczesnego świata.

1. Potępia niesprawiedliwość społeczną

Izajasz przypomina, że społeczeństwo, które porzuca ubogich, ostatecznie niszczy samo siebie.

2. Krytykuje powierzchowną religijność

Dziś wielu ludzi zachowuje religijność kulturową bez prawdziwego nawrócenia.

Izajasz przypomina, że **Bóg pragnie serca człowieka**.

3. Zachęca do zaufania Bogu w czasach kryzysu

Współczesny świat żyje w politycznym, gospodarczym i kulturowym niepokoju.

Izajasz ogłasza, że **prawdziwe bezpieczeństwo nie znajduje się w ludzkich systemach, lecz w Bogu**.

8. Jak zastosować przesłanie Izajasza w codziennym życiu

Księga ta nie jest jedynie historią; jest **szkołą życia duchowego**.

1. Uczyć się kontemplować świętość Boga

Wizja Izajasza zaprasza nas do ponownego odkrycia zachwyty wobec Boga.

W świecie, który banalizuje sacrum, musimy powrócić do adoracji.

2. Żyć autentyczną wiarą

Same zewnętrzne praktyki nie wystarczą.

Izajasz przypomina, że prawdziwa religia obejmuje:

- sprawiedliwość
 - miłosierdzie
 - wewnętrzne nawrócenie
-

3. Zachować nadzieję

Nawet pośród grzechu i kryzysów Bóg obiecuje zbawienie.

Izajasz uczy, że **Bóg zawsze przygotowuje przyszłość dla swojego ludu**.

4. Zaufać Chrystusowi jako prawdziwemu Mesjaszowi

Wszystkie obietnice Izajasza znajdują swoje wypełnienie w Jezusie.

Dlatego dla chrześcijan czytanie Izajasza oznacza **odkrywanie oblicza Chrystusa w Starym Testamencie**.

9. Werset z Izajasza, który może zmienić nasze życie

Spośród wszystkich wersetów księgi jeden szczególnie streszcza jej duchowe przesłanie:

„Szukajcie Pana, gdy pozwala się znaleźć;
wzywajcie Go, dopóki jest blisko.”
(Izajasz 55,6)

To zaproszenie jest pilne.

Bóg nie jest abstrakcyjną ideą: **jest żywą obecnością, która pragnie spotkać się z nami**.

Zakończenie: Izajasz, prorok nadziei

Izajasz nie był jedynie religijnym pisarzem przeszłości. Był **człowiekiem, który patrzył na historię oczami Boga**.

Z odwagą potępiał grzech.

Zapowiadał cierpienie Mesjasza.

I głosił nadzieję, która sięga aż do naszych czasów.

W świecie pełnym hałasu, niepewności i duchowego zamętu jego głos wciąż powtarza to samo przesłanie:

Bóg jest święty.
Ludzkość potrzebuje nawrócenia.
A zbawienie przyszło w Chrystusie.

Czytanie Izajasza ukazuje nam, że **Bóg przygotowywał historię odkupienia na długo przed naszym istnieniem.**

I pokazuje również coś głęboko pocieszającego:

Bóg nadal przemawia także dziś.